

ΤΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ

"Όπως και στὸ προηγούμενον φύλλον σᾶς ἔχομενα, καὶ οἵσις ψιμύθιον καιτέλλον διαφόρων καλυντικῶν εἶναι παλιὰ ὅσον καὶ ὁ ζόσμος. Κατάχρησιν ὅμως εἰς τὸ φτιασίδιον ἔχουμεν πρὸ παντὸς αἱ Ρομαῖαι δεσποιναι. Πρὸν κομψοῦν αἱ Ρομαῖαι ἄλουφαν τὸ πρόσωπό του μὲ διάφορες λοιφές καὶ μύγματα. Χρησιμοποιοῦσαν ἀρότι μαὶ αὐτὸ τὸ γάλα τῆς ὄντος! Μήλειας δοῦνο!

Μέσα στὸ γάλα αὐτὸ ἐφεζαν φεγύλες; φέτες φωμιοῦ ὡς ποῦ ἐμόσκεναν ἐντελῶς. "Ἐτοι μουσεμένες ἔθεταν κατόπιν ταῖς φέτες αὐτάς στὰς παρεύας τον καὶ ταῖς ἔδεναν μὲ πιλέσμους. Τὸ ποφὶ ἀφιαιροῦνται τὰ μιλάστραν αὐτά ἡ ἐξ δούλων ἀπότελουμένη ὑπηρεσία καὶ τὸ φτιασίδιον συνεγένετο. Είχαν τὴν ἰδέαν αἱ Ρομαῖαι διατίθησαν τὸ γάλα τῆς ὄντος φρεσοπάσοι ἡλικίας διατηρεῖ ἀπλὸ τὸ δέρμα...

Μανύθιον σχετικῶς ὅτι εἰς μερίσας ἐπαρχίας τῆς Ἐλλάδος αἱ δεσποινίδες χρησιμοποιοῦν σίμερον γιά τὴν δροσερότητα τῆς ἐπιδέρμιδος τοῦ προσώπου, ἐκτὸς τοῦ λευκοῦ τῶν αὐγῶν, τοῦ ζωμοῦ τῶν ποταμούμενῶν πιπαριγόδιλων καὶ ἄλλων ἀθλῶν ἥργων, χρησιμοποιοῦντες καὶ τὸ γνωστὸν σπουτέστι τῶν ὑποδημάτων ἀναμεμεγένον μὲ διάφορα ἐπιβλαβέστατα φριμακευτικά ὑγρά. Πρὸς Θεοῦ. Αποφεύγετε τὴ δηλητηρία αὐτὰ ποὺ καρδίζουν παρδούκιν δροσερότητα καὶ καταντοῦν κατόπιν τὸ πρόσωπον ζιγνὸν καὶ ἀπαίσιον τὴν θέαν.

Πλέον ἀξινδυναῖς ἀλοιφαῖ, πλέον ἀδινὰ ὑγρά ἐν τοιαύτῃ περιττωσει εἴνε τὰ τῶν κάπωις συνταγῶν, αἱ ὄποιαι ὠφελεῖσθαι εἰς εἰδικούς Εὐδωταίους ἐπιστήμωνας.

Ἔρο τῶν συνταγῶν αὐτῶν ὅμως σᾶς δημοσιεύομεν ἐδῶ τὴν κάπωθι καρπούμενην σχετικήν στατιστικήν περὶ τοῦ κρόνου ποὺ γάνων αἱ κυρίαι πρὸ τοῦ κατέβατον τον.

Πόσην ὥρα ξεδεύει ἡ γυναικα μαρδὸς στὸν καθηρεφτή; Αὐτὸ τὸ ξητήμα ἀπτησούλησης ἐπὶ πολὺ ἔναν περιεργον Γερμανόν, ὁ ὄποιος ἐν τέλει εὔρεν ότι :

Μία κόρη 9—10 ἐτῶν ξεδεύει στὸν καθηρεφτήν κατὰ μέσον δροῶν 7 λεπτά τὴν ἡμέραν. Μ α 10 15 ἐτῶν ἔναν τέταρτον τῆς ὥρας καὶ μία 15—20 ἐτῶν 22 ἐπειδὴ τῆς ὥρας.

Μία γυναῖκα 70 ἐτῶν ὑπολογίζεται ὅτι ἐξώθενε 5,862 ὥρας τῆς ζωῆς της κυττάζοντας στὸν καθηρεφτή της σὲ κάθε της τουαλετάρισμα.

Βαφὴ διὰ τὰ χεῖλη

Κόλ κορέμ ἡ βάσελνη	50 γραμμάρια
Καρμίνινον	2 "

Τὰ ἀναμιγνύομεν καὶ βάφομεν τὶς χεῖλη. Ἀντὶ κόλ-κορέμ προτίματε διὰ τὴν ἀλοιφὴν αὐτὴν τὴν βάσελνην ἐπειδὴ εἴνε μᾶλλον ἀθώα.

Νερὸς γιὰ τὴ κακοσμία τοῦ στόματος

Νερὸς Χλωριούχον ἀσβέστιον	500 γραμμάρια
Μέλι	8 "
Πλέοντον ἀπλῶς τὸ στόμα διέ τῆς ἡμέρας.	30 "

Ἡ λευκὴ καὶ δροσερὰ ἐπιδερμίς

"Η ζυμὴ ἀπὸ ἄμυλο, ἀνακατευμένο μὲ μέλι καὶ γλυκαμύγδαλο εἴνε πολὺ καλὴ γιὰ τὴν λεύκανσι καὶ τὴν δροσερότητα τῆς ἐπιδερμίδος.

Διὰ τὸ ἀσπρισμα τῶν δόδντων

Κιμωλία	360 γραμμάρια
Κίνα (gris)	6 "
Πινγαράνγδαλο	12 σταγόνες
Essence de Neroli	6 "

Διὰ τὸ πονόδοντο

Αιθέρα	5 γραμμάρια
Λαύδανο	5 "
Ρομπε du Commandeur	5 "
Γαρυφαλδόλαδο	20 σταγόνες
Λαμβάνομεν 1 ἡ 2 σταγόνες σὲ βαμβάκι καὶ τὸ τοποθετοῦμε στὸ κούφιο δύνται.	

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΣΟΥΡΗ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΙΟΥΣ ΜΑΣ

(Ἀπὸ τὸ περίφημον λεύκωμα τῆς κ. Σουρῆ).

ΔΡΟΣΙΝΗΣ γλαφυρότατος μὲ πνεῦμα δροσερό, ἀλλὰ προφέρει κάποτε ποινικοῦ τὸ ω.

ΠΟΛΕΜΗΣ λιγυρότατος καὶ πολυχαϊδεμένος ἀλλὰ πολὺ περέστει γιὰ κοίσεις ὃ καῦμένος.

Ο ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΣ λαμπρὸς στὰ δράματα κ' εἰς ὅλα, νά δύν γλώσσας παῖζουνε στὸ νοῦ του καραμπόλα.

Ο ΠΑΛΑΜΑΣ βαθύτατος, μὲ ποίηση ζοφώδη, ἀλλὰ φρενιάζεισθαι τοῦ πῆς κακὸ γιὰ τὴ δημώδη.

"Αν ωτας καὶ γιὰ τὸ MANO, φάτησε τὸν ΚΑΚΛΑΜΑΝΟ.

ΠΑΡΑΣΧΟΣ μέγας ποιητής συγάδελφος ἐν Μούση, ποὺ τὰ μαλιά του ἔχοφε, ἀλλ' ὅπι καὶ τὸ μούση.

ΔΛΣΚΑΡΑΤΟΣ
γέρο γάτος!

Ο ΜΑΡΚΟΡΑΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
κ' ἐπίσημος καὶ ἀσημος.

Βλέπω πῦρ εἰς τὸν Στρατήγην τοῦ Ἀβέρωφ τὸν κολλήγα, ποὺ στὴν Λίγυρην ἔπηγε σαβουρώσας οὐκ ὅτι.

Κι' ὁ ΣΤΕΦΑΝΑΚΟΣ ποιητής μὲ οἰστρο καὶ μεράκι, ἀλλὰ τοῦ κάπνισ νά βγῆ τοῦ Μωρέας τηράπι.

Σὲ δάφνιας κι' ὁ ΣΥΝΟΛΙΝΟΣ τεντώνει τῆς ἀρίδιας του ἀλλ' ὑποφέρει κίποτε ἀπ' τῆς αἰμορροΐδες του.

Ο ΒΛΑΧΟΣ πρὸντος κριτ-άρος, τὸν ἔχω καὶ κονιμάρο, ἀλλὰ ποτὲ μου δὲν μπορῶ στὸ σάκι νά τὸν πάρω.

Ο ΡΟΓ-ΓΑΛΗΣ ἡ ΤΣΟΥΡΙΔΗΣ φιλολόγος ἔβαμμένος ἀγελατὸς κατὰ KONTON καὶ πολὺ γεγανωμένος.

Ο ΑΝΝΙΝΟΣ θαυμάσιος μὲ καλαμπούρια πρότης, ω ἀλλ' ἐμένα πλούσιος, μά τού σταυροὶ πατότης.

ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ φίνος συγγραφεὺς κι' αὐτὸς γεμάτος φῶτα, Καὶ ΚΡΗΤΙΚΟΣ τριπούλετος μὲ ήτα καὶ μὲ γιώτα.

ΖΕΝΟΠΟΥΛΟΣ πολὺ κομψὸς μά κωρατά δέν δέχεται, εἰς δὲ τὸ μάους πάντοτε ἀπ' ὅλους κατατρέπεται.

ΒΙΚΕΛΑΣ, ΛΑΡΑΣ δηλαδὴ μὲ μάθησι καὶ κρίσι, Κι' ἀλλ' τὸ Παρίσι ἔχεται καὶ πάει στὸ Παρίσι.

Ποιὸν τιμῆται παρ' ἐμοῦ καὶ ὁ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ ποὺ εἴναι πάντ' ἀ quatres epingleς καὶ φαίνεται γαλάντης.

Ο ΠΑΓΑΝΕΛΗΣ λειψώνων τῆς σιγύλης τοῦ Φειδίου, εὑρίσκεται στὰ σύννεφα καὶ στὴν ὄδον Σταδίου.

Ο ΠΟΔΥΛΑΣ
σοφὸς μπελᾶς.

ΜΗΤΣΑΚΗΣ λογιγόρφος καὶ συγγραφεὺς κλεινὸς ἀλλὰ λυγχεὺς πρὸ πάντων καὶ σοπευτής δεινός.

Ἐγὼ μεράλως ἔκτιμο κι' αὐτὸν τὸ ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑ πούναι γιατρός στ' ἀτιμόποια μὲ λιάρα καὶ μὲ γκλίτσα.

Τι σοῦ λέει ὁ ΨΥΧΑΡΗΣ
ζόδιον μὲν μπορεῖς νά πάρως.

ΚΟΥΡΤΙΔΗΣ ἐμβριθέστατος μὲ γράμματα περίστα, μά κάμει τὸν ρωμαντικὸν καὶ μένει στὰ Πατήσια.

Ο ΚΑΛΟΣΓΟΥΡΟΣ κριτ-κις, ἀλλ' ὅμως δὲν δύναται, μ' αὐτὴ ποὺ δὲν ἐδιάβασα ἐν μέσης τὸν συγχαίρω.

ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ὁ πολὺς μὲ κῦρος κι' αὐθεντίαν, ποὺ βγάζει πότε Χαλιμᾶν καὶ πότε Λαυρεντίαν.

"Οποιος γάσει δέν τὸν χάνει τὸν ΚΑΜΠΙΟΥΡΓΟΛΟΥ τὸν ΓΙΑΝΝΗ τ' ἀπέρα του στὸ τηγάνι νά τὰ τρόπιν οἱ 'Ατσιγγάνοι !

Ο ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ συγγραφεὺς μὲ χάριν καὶ μὲ δοόσον, τοῦ Τσάρου δὲν εύνοευμένος καὶ γνώστης καὶ τῶν Ρόσσων.

Ο ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ κομ-ιλ-φό καὶ πέννα σὰ βελόνι, καῦβας, Βιτσέ, σεβντάς, ένδρο φίς, Κοζάκης καὶ σαλόνι.

ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ δραματουργός μὲ πνεῦμα καὶ μὲ γράμματα, ἀλλ' ἔχει γιὰ τὴν γούναις μας πολλὰ καινούργια δράματα.

ΠΕΤΣΑΛΗΣ, πτένια, κοσμετίκη, βεντούζες ΜΙΣΤΡΙΩΤΗΣ, Θηψοῦλα, Χάιδω, κούρεμα, ίδου-γι' ὁ ΜΕΛΙΣΣΙΩΤΗΣ.

Τὴς ροδοδάφνης ὁ ἀνθὸς πάντα πικροῦει λίγο,
ἔτσι είνε καὶ τὰ χεῖλη σου δταν μοῦ λέν νά φύγω
I. Πολέμης